

MANTISSA
DECISIONUM
SACRAE ROTÆ ROMANAÆ,
ad Librum Septimum
THEATRI VERITATIS & JUSTITIÆ,
CARDINALIS DE LUCA,
Qui est
DE DONATIONIBUS, EMPTIONE, ET VENDITIONE,
Alienationibus & Contractibus prohibitis, Tutoribus,
& Procuratoribus, &c.

ARGUMENTA DECISIONUM
DE DONATIONIBUS, EMPTIONE, ET VENDITIONE,
Alienationibus & Contractibus prohibitis, Tutoribus,
& Procuratoribus, &c.

DECISIO I. *Romana Donationis, seu Primogenitura de Aldobrandinis.*

De natura Donationis irrevocabili, & inter vivos, nisi appositum fuerit. Donante litterale padum reservatum, statim dominium rei donante transferatur in donatariu[m], bonaque a donante abdicata taliter sunt, ut ad eum ullo modo, &ullo unquam tempore reveretur, & illa ad donatariu[m] hereditate transmissionis, & legi ministerio pervenient, licet illi in donatione nominati non exticerint. Alter ex donationis natura subsequitur effectus, ut si donatio facta sit Trito tantum, vel Trito, & eis descendentiibus tantum, & sic cum dicti non liberales, sed ad eum non fit ad eum pactum reservatum, & cogitatur de exclusione heredum non comprehensorum, donatarii mortuo sine descendentiibus, res donata non revertitur ad donantem quodque dispositio *l. c. Aui, fi. de condic. & demiss. haberi non possit, latissime in his duabus decisionibus firmatur in ampliationem *D. s. de donat.* Card. de Luc.*

DECISIO II. *Romana Donationis, seu Primogenitura de Aldobrandinis.*

Præsentis decisionis argumentum adest in praecedenti decisione.

DECISIO III. *Taurinensis, Fideicommissi.*

Juxta textum in l. 1. Cod. de donat. que sub mod. suis. donatio resolutio[n] ob non adimplem[on]tum onus donatarii in-junctum, & causam finaliam resipiciens ipsius donationis; in his autem quinque, qua subsequuntur, decisio[n]ibus firmatur, quod resolutio tantum procedat, vel ubi onus adjectum fuerit cum pacto resolutivo, vel quando appositum erit sub conditione, & illas enim ad incurram caducitatem requiritur interpellatio; ad autem detegendam conditionem non verba, sed tota recipi ci debet dispositio, & dignoscet, an onus subsequatur emolumenitum, vel non, quia primo casu clara con vincitur condicio, in secundo vero casu illa excluditur, ad materiam *d. s. d. 63. de donat.* Card. de Luca.

DECISIO IV. *Taurinensis, Fideicommissi.*

Argumentum hujus decisionis est in alia precedenti.

DECISIO V. *Taurinensis, Fideicommissi.*

Argumentum reperitur in decisione 3.

DECISIO VI. *Romana Hereditatis.*

Hujus decisionis argumentum est adnotatum in decif. 3.

DECISIO VII. *Sancti Severini Caducitatis.*

Argumentum hujus decisionis habetur in decisione 3.

DECISIO VIII. *Romana Donationis.*

Ex defectu præsentia, & consentius proximioris requisiti a statuto irritari contractus minoris, & si existentia illius ignoratur a contrahente. Ut posse irritari contractus ex d. causa, sufficit probare potenciam naturalem proximioris intervenienti in contratu Juramentum requiritum a statuto, quod contractus non tendat in damnum, & prejudicium Minoris, exigunt etiam in contratu donationis, ad casum *D. s. 32. Card. de Luc. de donat.* Donatio est transitoria ad heredes donatarii, licet non nominata, & si donatarius promotor a donanti.

DECISIO IX. *Romana, seu Veterana Donationis.*

Dispositio statutu[m] volenter solemnitate, locum non habet in donatione facta contemplatione certi, & determinati matrimonii ministrumque in contratu facto per Clericum, qui licet habeat facultatem utendi statuto per modum privilegii, atamen debet id declarare in principio contractus, ad casum *D. s. 32. Card. de Luc. de donat.* Donatio est transitoria ad heredes donatarii, licet non nominata, & si donatarius promotor a donanti.

DECISIO X. *Romana Donationis.*

Donator non tenetur de evictione favore donatarii, præstans si donatio incipiat atraditione. Evictio non est apta patendi obligacionem reparationis, si contrahentes scilicet rem hyposcise esse obnoxiam: utraque tamen limitat conclusio relata à Card. de Lue. de donat. *D. s. 51. & d. s. 52.* quoties scilicet promissio de evictione in contratu reperitur deducatur.

DECISIO XI. *Auximana Donationis.*

Ea dumtaxat bona sum collatione obnoxia, que ipsemet succederet petens habuit ab eo, de cuius successione agitur. Donatio facta cum onere restituendi filii donatarii non est conferenda, cum alia filii prædicatur. Donatione facta Patri, & filiis, filii consenserunt vocari ex propria eorum persona, & si agatur de filiis nondum de tempore donationis natus; secus si donatio est facta patri stipulanti pro se, & filiis.

DECISIO XII. *Auximana Donationis.*

Filiis five ex testamento five ab intestato sucedentes in hereditate parentum, tenentur ad servandam æquitatem conferre in communem cum aliis fratribus dores, & donationes proper nuptias, etiam si donatio est facta parti pro filiis nascitur, præcipue si donatio maiorem partem bonorum contineret. Ex dispositione parentis donatio conferri debet, si mandaverit, quod illa est impetranda in legitima, hocque casu collatio admittitur, & si donatio continueat onus perpetuum fideicommissi favore filiorum,

Argumenta Decisionum.

filiorum, & donatarius esset haeres cum beneficio legis, & inventarii, & vires hereditarie non suppetteret.

DECISIO XIII. *Auximana Donationis.*

Argumentum est in alia antecedentia decisione.

DECISIO XIV. *Romana Palatina.*

Hæc edocet decisio formam exitimandi prædia. Urbana juxta juris regulas, & proximis, que in Urbe servatur.

DECISIO XV. *Romana, seu Neapolitana.*

Emptor molestatu[n] nescire tenetur item venditori intimare, sed tenetur illum excitare ad defendendum; quoties tamen promissa fuerit liberatio ad omnem ampliæm requisitionem Empotoris, ac dicta verba ad merum commodum ipsius empotoris apostila fuerint, vel ad dictum juramentum, vel demum agatur cum minori; intimatio excitatoria non exigitur.

DECISIO XVI. *Romana, seu Neapolitana.*

Liberatio à molestatis.

Argumentum habetur in decif. 5.

DECISIO XVII. *Romana Pecuniaria.*

Totjore deputandi sunt Curatores, quo sunt contrahentes; haec tamen juris conclusio procedit, quando causa contrahendi, & obligatio effici diversa; fecis vero ubi est unica aequaliter resipiciens omnes Minoris, vel Mulieres, & statutu[n] non disponit, quod toti curatores, quo contrahentes, quia tunc potest pro omnibus authorizari contractus ab unico Curatore, & multa in decisione auctoratur pro validate transactionis initie per Mulierem, ad declarationem *D. s. 28. Card. de Luca de Contrat. probab.*

DECISIO XVIII. *Vernana Census.*

Dispositio Egidiæ Constitutionis irritano contractus Minoris ex certis solemnitatibus stipulatos est extensa ad totum statum Ecclesiastici. Eadem constitutio non requirit expressionem causæ in scriptis, & ideo ut legitima causa intervanta statuto, sufficit decretem justiciæ, qui præsumit cum causa decretem interposuisse juxta ea quæ nota reperitur per Card. de Luc. *d. 31. & d. 32. de contrat. probab. Card. de Luc.*

DECISIO XIX. *Vernana Census.*

Contractus Minoris Juratus subflinetur abesse solemnitatibus requisiti a jure Civili. Causa in scriptis non exigitur per constitutionem Egidiænam in contractibus per Minoris explicitis, & proprietate ubi reperitur judicis decretem, præsumit intercessisse. Causa expresa præsumit vera, & Minoris contraria assertori incumbitonus probandi, ita ut Creditorii sufficiat produc[t]o Instrumentum cum decreto judicis, ad ornatum *d. s. 28. & d. s. 32. de contrat. probab. Card. de Luc.*

Ad hoc ut Minor ex defectu confensus proximorum posse impugnare contractus, requirerat exacta probatio illorum existentia, & cum circumsistat quod commode intervenire potuerint Infirmatio per lapsum triginta annorum præsumit. In judicio executivo admittitur exceptio, quæ agendo liquidari non valeret, nisi cum tribus sententiis conformibus.

DECISIO XX. *Romana Salviæ.*

Judex deputatus in gradu restitutions in integrum limitatas habet facultatem confirmandi, vel infirmandi primum iudicatum, nec valet ex integro merita causa affumere nisi obstante clausula, quam & quæ, in Commissione contenta. Mulier legitima cum causa diciatur iura dotalia renunciare, si id gerat ad effectum producendi ad finem matrimonii propriæ filia, per ea, quæ adducit Card. de Luc. *de contrat. probab. d. s. 33.* Statutum licet exoptet, quod causa contractus resipiciat mulieris utilitatem, attamen si ita causa sit in bonis viri, non est rigide inquirendum, aut causa fuerit utilis vel non.

DECISIO XXI. *Persiana Salviæ.*

Obligatio Minoris facta ad effectum extinguenda as alienum substituta, licet solemnitatibus reperitur definita.

In defactum proximiorum non exigitur deputatio curatoris, sed sufficit decretem judicis. Ad hoc ut ex defectu proximorum Minor possit irritare contractum, ex quo proximiores in loco aderant, teneant probare, quod commode intervenire potuerint, tam in casu, quo Minor est actor, quam in alisis, in quo sit Reus, & tam in casu, quando aliqui adhibiti fuerint proximiores, sed Minor excepti alios magis propinquos adhiberi potuisse, quam in alio casu, in quo nulli adhibiti fuerint proximiores. Infirmatio per lapsum triginta annorum cum ob-

fervantia presumitur, & observantia exigitur continuata per totum d. tempus, cum præsumptio præcipue fundata sit in lapu temporis.

DECISIO XXII. *Romana Census.*

Minoris, vel Mulieris obligatio subflinetur, non obstante defectu proximioris, si in contractu adgitur juramentum quod alli proximiores ultra consente[n]tes non adgit, cum aquitas non patiatur, quod Mulier, vel Minor circumveniat contrahentem, qui non tenetur scire totam ipsius Mulieris, vel Minoris genealogiam. Ex errore ite cause in parte non irritatur contractus in totum, ubi decretem cadit super re dividua, qualis est quantitas, ad ornatum *d. s. 32. de contrat. probab. Card. de Luc.* Veris dicitur probata, si contractum sit debitum pro extincione alterius, & primum appareat deinde extindum, ad effectum tamen substituendi obligationem Mulieris.

DECISIO XXIII. *Romana Cambii.*

Filiis minoribus, etiam clericis, Urbis civis, vel incolumi, nequit absque Patris consensu contrahere, & si Clericus sit, deficiente autem parte, & exscente Avo, exigitur autoritas eius filii, alias hic potest contractum impugnare etiam tacente nepote. Ad d. effectum sufficit incolatus ipsius Avi.

DECISIO XXIV. *Romana Census.*

Præscriptio viæ executive iisdem modis interrupitur, quibus interrumpuntur aliae præscriptiones, Consensus, & præfencia patris in contractibus filii families ex statuto Urbis exigitur non ad integrandum personam filii, sed pro intercessu patris, juxta ea quæ dixit Card. de Luc. *d. s. 37. & d. s. 38. & d. s. 63. de contrat. probab. & preterea obligatio facta pro ipso subflinetur.*

DECISIO XXV. *Terracina Census.*

Statutum Urbis minoribus, qui annum habent vigesimalium, reputat, ac si essent maiores, ita ut sine solemnitatibus possint contraheri, & hujusmodi autem statutariis dispositio locum habet in toto districtu, & si adgit particula[r]e statutarum, qui det certam formam contrahendi ipsius minoribus, quia si in illo non disponant circa axatem, quod istam attenditur statutum civitatis dominantis.

DECISIO XXVI. *Auximana Fideicommissi.*

Contractus initus a Procuratore minoris est cum solemnitatibus expundi, licet solemnitates in mandato procuratoris reperiuntur, & procul mandatum non sit speciale cum inferiore, & forma, cum qua procurator in certo, & præciso procedere debet: si vero adgit forma precipia statutarum, ita ut certa statutum mandatum, tunc si solemnitates reperiuntur in mandato procuratoris, illa in contrario non exoptantur.

DECISIO XXVII. *Recineten, Census.*

Obligatio Mulieris absque solemnitatibus volvis à constitutione Carpentii est nulla, prædictæque solemnitates existentia in contractibus ad acquirendum tendentibus, & præferentibus titulum lucrativum, & onerosum, ac etiam in ratificatione per reiteratos actus inducia, & denum in obligacionibus judicialibus, ob amplitudinem verborum enarrare constitutionis.

DECISIO XXVIII. *Recineten, Census.*

Argumentum in praecedenti decisione reperitur.

DECISIO XXIX. *Recineten, Census.*

Argumentum in decif. 27. notatum fuit.

DECISIO XXX. *Sutinas Dotis.*

Dos est detrahenda ex bonis communib[us], licet non contenta veram in utilitatem consociorum. Societas cum Pupillo contrahit aut renovari non potest absque solemnitatibus; si tamen societas jam præexistens inter socios parentes, validè potest tacite continuari, ac etiam contrahit cum Pupillo sive Minore absque solemnitatibus, dummodo expressus sive etiam tacitus accedit consensus Tutoris seu curatoris; & quoniam communio horum inter fratres probatur, ex decif. convincitur.

DECISIO XXXI. *Recineten, Fideicommissi.*

Infirmatio, cum sit solemnitas extrinseca, ex spacio triginta annorum cum obseruantia præsumit. Decretum judicis requiritur in obligatione Minorum, & Mulierum, suppletur ex autoritate personæ per judicem deputatum, de cuius depositione non potest dubitari, si tanquam judex deputatus interveniret cum relatione ad acta, & sola attestatio Notarii deponentis, quod factis diligenter probat, non interveniret, contrarium minime probat.

DECISIO XXXII. *Romana Mobilium.*

Mulier in contractu depositi obligatur etiam absque solemnitatibus, ubi in re reposita nullum ipsa junctu in-

Argumenta Decisionum.

cum in illo intervenire non possit laeso; item & validè obligatur in omnibus contrahitis gratuitis abfuso usfipulari, cum in illis præsumatur verio in eis utilitatem. Statutam laicalem non posset infringere Contractus initios per Personas Ecclesiasticas ob non adhibitas solemnitates.

DECISIO XXXIII. *Romana Transactionis.*

Decretum judicis potest in contractibus Minoris, & Mulieris interponi etiam non obstantibus feris generalibus. In Transactione stipulata per Mulierem reputatur pro legitima causa recessu sibi situs. Lites in d. casu non generice, sed specificè sunt exponendae quando consistunt in nulla partium vociferatione; ubi vero consistunt in actibus judicialibus, non exigunt specialis expreßio, sed sufficit generalis que implicatam relationem dicere ad acta, de quibus iudex certioratus presumit. Instrumenta extiam non archivata faciunt in iudicio, quotiescumque constat de legalitate notarii, nec adest fraudis suspicio. Locus non est resolutionis transactionis, neque ex capite contraventionis, neque non implementi, sed agendum est ad observantiam ac implementum, & quatenus hac haberi nequeant, ad damnam, & intercessione. Sub nomine masculorum venient, etiam masculi ex feminis. Ad excludendum latronem plurimum ponderari debet, si remissi facta sit favore nepotis, ac ex necessitudine fanguinis.

DECISIO XXXIV. *Persuosa Dotis.*

Solemnitates exigitur in renunciationibus, quas mulieres in ipso actu constitutiōnis dotis favores partis expletent. Infinitio per lapsum 30. annorum non presumitur, si confitetur aliquia infimatio minus legitimè facta, & si in illa exprimitur, quod fiat ad maiorem cautelem. Infimatio est probanda per creditorem, si ipsi agat, si est fit folementis extrinsecas si autem creditor non ageret, sed est fit reus, negativa infimatio est concludenter.

INDEX DECISIONUM.

- Auximana Donationis 19. Junii 1679. Emerix, Decisio XI.
Eadem 21. Junii 1688. Eodem, Decisio XII.
Eadem 26. Februario 1689. Eodem, Decisio XII.
Auximana Fideicommissi 12. Decembrio 1678. Emerix, Decisio XXVI.
Persuosa Dotis 18. Junii 1696. Emerix, Decisio XXXIV.
Persuosa Salviani, 10. Maii 1694. Molines, Decisio XXXI.
Recanaten. Fideicommissi, 24. Aprilis. 1693. Benincasa, Decisio XXXI.
Recineten, Censu Junii 1686. Albergato, Decisio XXVII.
Eadem 10. Martii 1687. Emerix, Decisio XXVIII.
Eadem 22. Martii 1688. Caprara, Decisio XXIX.
Romana Cambii, Februario 1681. Martingo, Decisio XXIII.
Romana Cambii, June 23. Januarii 1702. Del Olmo, Decisio XXXIX.
Romana Censu, 21. Februario 1687. Caetia, Decisio XXII.
Romana Censu, 14. Januarii 1686. Martingo, Decisio XXIV.
Romana Donationis, seu Primogeniture Aldobrandini, Ven. 6. Apr. 1696. Emerix, Decisio I.
Eadem 10. Junii 1697. Ursino, Decisio II.
Romana Donati, 14. Martii 1689. Herault, Decisio VIII.
Romana seu Feretra Donationis, 16. Junii 1690. Emerix, Decisio XIX.
Romana Donationis, 11. Junii 1694. Pio, Decisio X.
Romana Falcidie, 11. Januarii 1684. Rondinino, Dec. XV.
Romana Hæreditatis, 29. Maii 1693. Molines, Dec. VI.
Romana, seu Neapolitana liberationis a molestis, 10. Mar-

REVERENDISS. EMERIX DECANO.

Romana Donationis, seu Primogenitur de Aldobrandinis.

Ven. 6. Aprilis 1696.

ARGUMENTUM.

De natura Donationis irrevocabilis, & inter vivos, nisi appotum fuerit à Donante literale pacum rever-

sum, statim dominum rei donare transfertur in de-

justificanda per actorem, qui in dicto defectu se fundat.

DECISIO XXXV. *Romana Pecuniarum.*

Post liberatio[n]em, & quietationem Tutori factam, non potest hic compelli ad novam redditio[n]em rationis. In actibus liberatorio[n]is nulla præstatur evictio[n]e nec manutentio[n], etiam si processum facit per viam donationis, & cessionis, ac promissa manutentio[n], & evictio[n], ubi agatur de Transactione inita in redditio[n]e rationis. Liberatio[n] facta Tutori qui sit fætus conjunctus Pupilio occasione qua ipse in Religionem ingreditur, amplè est interpretanda.

DECISIO XXXVI. *Romana Redditionis Rationis.*

Ratio semel reddita amplius peti non posse. Ministeri subalterni tenet reddere rationem Tutori. Tutor vero illam ad stringit reddere Pupillo. Actus in quo Tutor intervenit abfuso expreßio, quod Tutor sic Pupillo non prajudicat. Actio pertendi redditio[n]em rationis non prescribitur ex lapsu tristitia amorum, & proveniens ab obligatione jurata minime ex Urbe statutarum a preſcripcione, si liquidu[n]d non conuerit de scientia indubitate per competentiā actionis.

DECISIO XXXVII. *Romana Redditionis Rationis.*

Argumento non indiget, cum reperiatur in decisione 36.

DECISIO XXXVIII. *Romana Redditionis Rationis.*

Argumentum est supra in deci. 36.

DECISIO XXXIX. *Romana Cambii.*

Statutum Urbis lib. 1. cap. 152. comprehendit solum cives, & incolas, nec extenditur ad filios familiæ exterorū in Urbe contrahentes; nec complectitur illos filios familiæ, qui publicè reputantur sui juris, & negotiantur & affectio filii, quod ipse fit sui juris, licet ex se non sufficiat, tamen multum prodeat, quando concurrent alij circumstantie justæ inducētes creditorum ad ei credendum. Quando filii familiæ habent propriæ bona independenter ab usufructu debito patri, potest, non obstante statuto, sibi patris consensu se obligare.

Super Mat. de Donationibus, Emptione, &c.

dentibus, res donata non revertitur ad donatorem quodque dispositio[n]. cum Avis, ff. de condic. & demonstr. haberi non possit, latissime in his duabus decisio[n]ibus firmatur, in ampliatione Dic. 8. de donis. Card. de Luca.

SUMMARIUM.

1. *S* inon adi[us] lazo, in integrum restitutio[n]e deveniatur.

2. *S* bona donata ad donatorem nonquam revertatur, nisi in ea cau[n]a, in quo expressum ad se pacum reveretur sum.

3. *D*onatione facta alieni durante illius vita naturali, post obitum non refoluitur, si Donatoris stipulatus fuerit, nedum prof. sed etiam pro eius heredibus.

4. *S*i donatio[re]s taxativa tantum, & heredes comprimunt se explicitu[n]s, quia bona adhuc ad donatorem non revertuntur, sed ad donatarii heredes, tanquam illius successores, transmittuntur, nisi expresso ad se pacum reveretur sum.

5. *D*onatione facta ad vitam naturali donatarii, si subficiunt fuerint ejus descendentes, vel alii, designatio vita donatarii certior ad ostendendum gravamen restringitur in heredes, & ut simplex expresso ejus, quod ratiocinatur, non immutat naturam donationis. O. 6. ff. 7.

6. *P*rofessio si substituta fuerint persona, que non successione ab intefato.

7. *D*onatione munera clausulis donantibus plenaria domini abdicationem, censuram nullatenus cogitatur nisi supe[r] reversione in ea[us] existimatio[n]is linea, & signatio[n]is.

8. *P*rofessio si substituta fuerint persona, que non successione ab intefato.

9. *D*onatione munera clausulis donantibus plenaria domini abdicationem, censuram nullatenus cogitatur nisi supe[r] reversione in ea[us] existimatio[n]is linea, & signatio[n]is.

10. *P*rofessio si fuerit prohibita quacunque alienatio, & deactio in perpetuum, cum donatarius temporaliter non habens detrahendis nec legitimis, neque trebellianis.

11. *D*onatione cum more primogenitura non refoluitur per promoventiam substitutorum, sed donata transmittuntur ad quocunque donatarii heredes.

12. *D*onatione si unica oratione, stipulatione, & clausula actum, pluribus facta, unica, non plures donationes dicuntur.

13. *D*onatione explicata per verba numeri singulariter, excludit plurimatem.

14. *T*rebellianica datur in premium restitutionis.

15. *S*uccedit in lata significatio adaptatio ad omne id, quod in alterius locum succedit, & indicat alio in eadem re praecesse.

*D*icitur aliorum est implicativa similitudin in eodem ordine.

16. *H*eres si auxiliari declaratio[n]em nequit impugnare.

17. *D*icitio monofiliata -- & plura[m] ponunt inter duo syno[n]yma, ac inter verba idem importancia.

18. Una pars instrumenti declarat intentionem contrahentium, quam habentur in alia parte.

19. *C*ausa prius in donatione contemplata, una corrente non currit donatio[n]e.

20. *D*onatione inter vivos non refoluitur ex cofessione causa, ob quam facta fuit donatio[n], sed bona donata libera remanens penes Donatarius. & ad quocunque ejus heredes transmittuntur.

21. *P*rofessio voluntaria non verisimilitudo non attenduntur ad excedentem donationem per uram, & irrevocabilem.

22. *I*n donatibus partis, & irrevocabilibus, nec etiam reversione datur ad favorem Donatioris supervivens Donatario.

23. *P*redicatio sententia est verior, & ab ea recedit non lies.

24. *D*onatione si revocari non posse ob filiorum superviventiam sanctorum p[ro]p[ter]e defunctum priorum vocatorum illis substituere.

25. *D*ispositio textus in l. cum Avis, ff. de condic. & demonstr.

& in l. cum assentim. Cod. de fiducie, lacum non vindicatur in depositionibus, aliisque contrahentibus inter vivos, in quibus intendit obit sibi natura actus gesti, & verborum praeterit.

DECISIO I.

La. me. Card. Silvester del Aldobrandinis, ab illius Titulari Ecclesia Card. S. Casarei nuncupatus, alique ejus germani fratre, Jo. Georgius, Hippolitus, & Aldobrandinus proprie[n]tates conservantes, atque ampliatione clarissima eorum familiæ, & agnationis, prouide[re]nt advertentes id potissimum alicui post opibus, & divitis in unum congetis, quæ ubi forte dividuntur in plures, paulatim decor, ac splendor familiarium declinare solet, nobilesque Personæ in eum nobilitatis, ac dignitatis contemptum, ad inopiam sp[irit]e rediguntur; ut in 1611, unanimi consensu mutuaque stipulatione interventio[n]e, foliamenta, & inter vivos irrevocabiliter dederunt, conceperunt, atque donat, & quilibet ex eis (qui sunt re praefixa verba instrumenti) dedit, concepit, atque donavit omnia eorum Cæstra, facultates, & bona, videlicet Cardinalis Silvester, Hippolitus, & Aldobrandinus, Jo. Georgius eorum Germano fratre, suis vita naturali durante, preſenti, & pro se, ac alius in eodem instrumento vocatis, omnibus

quorum interest, intererit, aut interesse poterit quomodo b[ea]bet in futurum, acceptanti, ac legitime stipulanti, & deinde post eis mortem, quandocumque supervenientem, non solum predicti Cardinalis Silvester, Hippolitus, & Aldobrandinus integrum eorum portionem, verum ipsi etiam Jo. Georgius suam partem integrum portione suo filio Primogenito, si supererit, si autem defecerit, ejusdem Primogeniti filio, aut ex eo nepoti Primogenito, Proportionem aliisque primogenitatis descendenter in infinitum, exclusis semper legitimis, & feminis, ac descendenter ab eis, deficienti vero linea Jo. Georgii, similis modo vocarunt Hippolitum, ejusque descendentes masculos ordine primogenitura; quibus etiam descendentes sucedere voluerunt. Aldobrandinus, ejusque lineam masculinam, ac tandem in defectu omnium super nominatum ultimo loco substituerunt Petrus quinto genitum tunc sexto minor, omnesque masculos ab eo descendentes, servato semper ordinе d. primogenitura, dummodo tamē ille major effectus integrum ejus portionem primogenitam supponere, & donationem à ceteris eius fratribus, ut supra factam, & in omnibus approbare. In quorum executionem nedum Petrus minorem atatem eges, sed duo separata Instrumenta donationem approbat, siue portionem illi supposuit, verum etiam Jo. Georgius potuisse omnium omnium bonorum apprehendere, ut inter partes non controvenerit, & latius expostum fuit in deficit, in Româ primogeniture de Aldobrandinis, per articulo 20. Junii 1687. coram D. meo Ursino.

Cum autem ex his quinque fratribus nulli nisi fuissent filii masculi, & defuncto prius Cardinali Silvestro, præmatura morte decessisse Petrus omnium junior, relicts duumtaxat duabus feminis, Ducilla Maria, & Catherine, deinde vero obiit Aldobrandinus, & postmodum Jo. Georgius, superlatis cl. me. Olympia Seniora eorum. Olympia Seniora eorum Avia relictorum, nempe feuerum 50. m. pro dote D. Duciſte Catherine, aliorumque feuerum 20. m. unicuique ex iosis donatorum per Hippolitum pro omni, & tuto coquid istem quomodo b[ea]bet competere potuisse super bonus a Petro earum patre suppositis primogeniture, eademque controversia per speciale commissum S.M. Innocentio X. delata fuisset ad Cardinales Franciæ, Cœchiniæ, & Raggiæ cum clausulis, appellatio[n]e, reclamatione, nullitatis dictione, recurso ac restitutio[n]e in integrum penitus remotis, late fuerunt ad verius ipsas sub die 27. Junii 1652, b[ea]b[us] tentient in omnibus favorabilis D. Principiis Roffani, in quibus pronunciatus fuit, legata recipi debu[n]t in causam omnium, & quorumcumque iuriū sp[irit]antiam ad actrices, & bona per Petrum assignata priu[m]ogenitura, nulli reversioni fuisse obnoxia: contra quas ramen & si sub S.M. Alexander VII. ejusque Successoribus Clemente IX. & X. consulit desuper gravissimus, & doctissimus in Urbe viris, fuerit eidem Duciſte venienti tam nomine proprio, quam uter heredi Catherine foris hoc medio tempore predefuncte, denegatus recursus ad Signaturam Gratianam, ad effectum obtinendi commissum restitutio[n]is in integrum, quia ramen (ut ipsa conquerebatur) grave nimium vicium fuerat in re tanti momenti precludere. Supplicant adiutu[m] deducendi adverbi illas nova fundamenta, placuit Sancti D.N. Innoc. XII. feliciter, Regnanti, auditis etiā per congregationem deputatam defensoribus D. D. Principiis Burghetti, & Panfilii filiorum, & heredum ejusdem, Principiis interim vita functa, petita commissionem restitutio[n]is in integrum demandare. Eminentissimus D. D. meis Cardinalibus Cassanate, Marescotti, & de Abdua, cum voto nostri auditiori prout de jure, & sine praefidio rei judicatae, ac circa eadumtaxat quæ concernunt restitutio[n]em bonorum donatorum, de qua in secunda parte precedentem sententiam, & non ultra, ad cuius formam delata, mihi causa propulsus hodie dubium, an conferre de causis restitutio[n]is in integrum, itaut ut danda immisso. Quod fuit negativè per D.D. resolutum, quia non constat de aliqua nullitate, vel iniurie carumdem fententiarum; sine qua non datur laeso, quæ basis est, & fundamentum in integrum restituendu[m]. ad tex. in l. quod si minor 24. ff. de minor. cap. i. ibique Abb. de ref. in integr. Rot. 4. 323. num. 1. coram Buratt. in Caligariensi 4. funeralis de Roxera 11. Junii 1692. ff. Contra sequendum, coram me.

Non constat (inquam) de aliqua nullitate vel iniustitia sententiarum declarantium nulli reverioni fuisse obnoxiam portionem bonorum à Petro donatorum primogeniturn: Quia illarum validitas non revocatur in controveriam, & justitia liquet ex eo, quod agitur de donatione inter vivos, pura, & irrevocabili, atque ulterius unita speciali promissione de non revocando etiam ex causis ingratitudinis, superviventia filiorum, aut alia quacunque licet in corpore juris clausula: cuius donationis, præferim eam efficiatis verbis concepta, cum ea natura sit ut dominum irrevocabili abdicet a donantibus, illudque transferat in donatarium, inde sequitur, quod celsante etiam causa nativitatis masculorum, bona donata ad eos non revertantur, nisi ex causa nominatum adiectum fuerit pactum reverendum (quod huiusmodi est Text. in l. 1. s. leg. ff. de Rot. dec. 216. n. 11. part. 16. in d. Rom. donationis 12. Maii 1690. s. quam etiam cor. me).

Attena præfertim stricissima prohibitione cuiuscumque alienationis, & detractionum in perpetuum, quas frumenta donantes prohibuerunt Jo. Georgio, si illius considerant ut donarium temporalem, qui de jure non potest destrahere Falcidiā, aut Trebellianicā tamquam non habens dominium actu vel actione perpetuum, nec per contrarium eundem auctoritate premissum verum dominum cum solo one re restituendi, propter quod tales prohibitions fieri solent, ad notar. per Cœl. conf. 38. num. 19. & sequent. & signatur. 10 numer. 22. & 23. Rota dec. 460. num. 1. & 2. part. 4. divers. & in Romana Bonorum 28. Feb. 1695. s. Tumetiam, cor. D. mo Molines.

Neque oppositum evincunt auctoritates ex adverbo cumulate, quoniam illa loquuntur in causa simplicis donationis facta ad viram certa personam, nec ulterius examinant questionem in terminis donationis, ut supra tot amplissimis quodque per illi usum adveniente quodammodo termino pro donationi ipsa quoque donatione exprimiretur, & resoluta remaneret, quia quidquid sit in terminis simplicis donationis ad vitam facti abstracte sumpta, in quibus non definita plenaria etiam nomine auctores testantes de perpetuitate donationis. Objectum non procedit in causa quo prohunc, Jo. Georgius donarius expresse stipulatus fuit donationem puram, & irrevocabilem pro se, & alii in ea successive vocatis, non dumque in causam ipsius obitus adiunxit legitur pactum reverendum, ut reprobata opinione Alzati notat. resp. 1. 18. & 157. modern. Melphyt. de lin. legal. p. 1. resp. 1. n. 6. Rot. dec. 142. n. 8. p. 4. t. 1. rec. & in fortioribus terminis donationis facta ad favorem certa personae cum taxatione taxativa taxum, quod nihilominus bona donata transmittantur ad heredes Donatariorum, non ut comprehensio in donatione, sed ut successores eiusdem, nisi expressa conventione fuerit de reverentia ad donantem, vel alias cogitatione de illorum exclusione, & probat Gratian. dis. cap. 38. n. 16. Mant. de rac. lib. 13. tit. 21. n. 20. Cotel. de don. dis. 1. special. 24. n. 14. & seq. Peregrin. de fiduciam. art. 51. n. 21. s. verum. Noguer. de leg. 37. num. 23. f. 1. Rot. dec. unica per rot. & si. gratian. n. 6. de don. cor. Achill. de Grall. dec. 578. num. 4. lib. 3. cor. Put. dec. 587. num. 1. & 10. part. dis. 92. numer. 10. & seq. part. 12. & dec. 434. num. 1. part. 13. & seq.

Præmissa autem fortius urgere visa fuerunt ex eo, quod donantes non solum in causam obitus Jo. Georgii primi donarii ab eis designati nulla superaddita curaverunt verba quomodolibet significativa resolutione donationis aut reverensem bonorum donatorum, sed Jo. Georgius indecidenti substituerunt in infinitum ejus descendentes, aliquos successively vocatos, in his quippe terminis designatione instrumento donatio explicata fuit per verba numeri singularis, qui dualitatem, seu pluralitatem excludebat, ad notata per Rot. dec. 433. numer. 6. coram Greg. dec. 1221. numer. 57. coram Coccia. dec. 252. numer. 10. part. 19. recent. & facta legitur per modum primogeniturae seu fideicommissi, quod unicum est permesse successively vocatos. Ponderando præfertim, quod in premio donationis exposita fuit iudicium pro causa contractus indefinite ereditio primogeniturae ad effectum conservationis bonorum unitorum de primogenito in primogenitura, quodque Jo. Georgius vocatus fuit primum, primogenitus, primusque donatarius, quia verba importavit alios post ipsum in eadem donatione fuisse vocatos per viam continuationis unicae eiusdemque primogeniture, non autem per institutionem novæ a prima independentes; maxime quia eidem Jo. Georgio prohibita fuit quacunque detractio legitima, & Falcidia, ac signare etiam Trebellianicæ, que ficut datur in premium restitutionis, ex adductis per Fontanell. de pat. nuptial. claus. 4. glost. 9. part. 5. numer. 11.9. Cotel. de don. dis. 1. special. 38. numer. 8. ita ostendit donantes unicam duarum voluntatis facere donationem, qua ad terminos fideicommissi restitutori per organum Jo. Georgii transire debet ad ejus filios, aliquo vocatos: fortius quia donatarii, qui post illius obitum capere debent bona, vocati fuerint sub collectivo nomine aliquorum primogenitorum, atque ipsius successorum, quod indicat alios in eadem primogenitura præcisè, & successione ex fideicommisso in eo, quod habuit primus gravatus, ad tradita per Vaquez de Suce, progress. in prefat. num. 9. Giurib. de f. 5. s. 2. num. 10. Tott. de success. in prim. ital. p. 1. cap. 1. f. 1. num. 3. attenta possumus dicitione aliorum im-

plicata

Idque ipsum apertius suident integer contextus Instrumenti donationis, plurimum conjectura, & pragmatique verba, quibus stipulata legitur donationis, pro cuius asseritione principaliter stipulata legitur donationis, proinde sublatum illius causa finali, ipsa quoque donatione refutatur; & bona revertantur ad donantes, quia præter quod in Instrumento donationis non unica tantum exposta fuit causa donandi pro conservatione agnitionis, sed plures aquæ principales, mutui felicite amoris inter fratres, & oneris, quod Jo. Georgius in se pumis aspergenter solvendi Principis Olympia Seniori fuit. 1200. ac ultrem quia sibi donantibus de rebus disponere placuerat; quartum alterum, subsistente, subsistetur etiam donatione, ut probat Surd. conf. 531. 7. Marefott. var. resol. c. 2. n. 8. lib. 2. Mordern. Isolan. selec. cap. 24. n. 12. & 505. n. 23. Rot. dec. 586. n. 11. & 13. coram Bich. dec. 94. n. 6. et 16. p. 12. dec. 68. n. 6. & 7. p. 13. recentior. & in d. Romana Donationis 12. Maii 1692. s. minus coram me: Quatenus etiam conservatio agnitionis dici debuit, et causa finalis donationis, non tamen illa deficiente, bona revertuntur ad donantes, a quibus per actum irrevocabilem sublatum fuit quodlibet jus illorum reverentias, sed libera remanent penes donatarium, & ad quoque ejus heredes transmittuntur, ut de veteri testator Spada conf. 96. n. 1. lib. 1. Capy. Galeott. contr. 21. num. 14. & 18. Cappon. contr. 94. n. 5. Rot. d. dec. 98. n. 14. p. 12. dec. 68. n. 6. & 7. p. 13. dec. 239. n. 11. p. 17. & in Mediolanen.

Bonorum 12. Martii 1683. s. minus cor. bon. mem. Albergato, & in Aculana Parochialis 30. Martii 1684. s. minus relect. cor. bon. mem. Benincasa.

Nec similiter adveratur praesumpta voluntas, seu verisimilitudo, quod Donantes excludere noluerint proprias filias, si cogitarent, quod ex Jo. Georgio nulli nascituri sufficiunt filii matriculi ab ipsis contemplati. Quia praesumpta voluntas, seu verisimilitudo non attenduntur ad everendam donationem puram, & irrevocabilem, immo in contrarium astitunt potius perpetuari, ac transitorietati ad quoquecumque heredes connotatilibus aucti, de quo agitur, ut ponatur Rot. dec. 438. n. 5. & 6. part. 15. recent. & in d. Romana donationis 12. Maii 1692. s. Denique, coram me. Imo si in talibus donationibus puris, & irrevocabilibus, nec etiam reverto datur ad favorem donantis superviventis donatariorum, ut sequendo litteralem dispositionem Text. in d. s. quis Argenus 35. in fin. c. de donat. probat Bartoli in s. ista stipul. 115. n. 41. de verbis oblige late Cravett. conf. 102. n. 2. & per ist. Ma. 23. recto. var. resol. lib. 2. cap. 20. Mant. de rac. lib. 13. tit. 24. n. 20. ubi quod ab haec tenetia non est recedendum, quam, alii omittunt, approbarunt Senat. Gratianopolitani apud Guidap. pap. quag. 147. m. 2. pof. med. & sequent. Conf. Neapolitan. apud Franc. dec. 59. istudque à Mondol. in addit. Senatus Pedemontanus, Theatrus. dec. 32. n. 12. ad med. ver. dico autem regis audientia Apulei, apud Viv. dec. 42. per tot. Rota Lucen. apud Mag. dec. 87. n. 13. Rota Macerat. apud Gratian. dec. 41. n. 2. & 4. continuo ampliex cito Rota Romana, ut in dec. 587. n. 1. part. 1. rec. dec. 593. n. 7. part. 4. dec. 9. n. 7. part. 7. dec. 68. n. 7. et dec. 34. n. 3. part. 3. dec. 239. n. 11. part. 17. dec. 155. n. 9. part. 18. dec. 44. n. 21. cor. Duran. dec. 664. n. 7. cor. Merlin. dec. 1788. n. 13. & 14. cor. Coclin. dec. 176. n. 29. & leg. & dec. 555. n. 4. & seq. 23. Surd. conf. 315. n. 19. Bellon. conf. 53. n. 7. Venanzio. conf. 133. n. 6. t. in presenti dicendum est fieri voluisse, ne alii dictecebat, quod ubi donantes loquuntur fuerint de donatione, noluerint intelligere de Primogenitura, quodque Primogenitura non effet ereta per viam donationis, que secum involuerit plurima absurdia; quia videlicet legitimata, & ferme exclusa a donatione non sufficit exkluse a Primogenitura, & beneficium Apostolice referentiam pronobis in donatione comprehendens, referatum non sufficit pro ipsiusmet bonis continguidis in Primogenitura.

Prout nec etiam relevante, quod Donantes simul ex preferent donationem & Primogenituram, quasi quod per dictiōnem, & separare, ac distinguere voluerint donationem à Primogenitura, & Primogenituram a donatione. Quia dictio illa monosyllaba plerumque pontuit inter duo finyma, ac inter verba idem importanta, ut notat. Reclin. in cap. ex parte the primo numer. 29. ver. fallit. 2. de rescript. 17. Surd. conf. 315. n. 19. Bellon. conf. 53. n. 7. Venanzio. conf. 133. n. 6. t. in presenti dicendum est fieri voluisse, ne alii dictecebat, quod ubi donantes loquuntur fuerint de donatione, noluerint intelligere de Primogenitura, quodque Primogenitura non effet ereta a donatione, que secum involuerit plurima absurdia; quia videlicet legitimata, & ferme exclusa a donatione non sufficit exkluse a Primogenitura, & beneficium Apostolice referentiam pronobis in donatione comprehendens, referatum non sufficit pro ipsiusmet bonis continguidis in Primogenitura.

Prout nec etiam relevante, quod in utraque parte dispositiōnē diversa fuerint persona donantum, & donatariorum, quia nempe Jo. Georgius, qui in priori parte designatus fuerat donatarius aliorum eius fratribus, in secunda simul cum aliis fratribus propria bona donavit eius filio Primogenito, aliiisque successively vocatis; quoniam id quidem necessario fieri oportuit ad indicandum, quod ipse fecit Joannes Georgius Primogenitura supponit propriam portionem, quam in priori parte dispositiōni fibrum ipsi stipulare non poterat, non autem ad demonstrandum plurimat donationem, quam semper ipsiusm donantes pro una reputantur, ut confat ex aliis patribus eiusdem Instrumenti, que bene declarat, quid in hac etiam ipsi senserint. Argum. text. in l. qui stipul. s. ff. de legit. 1. Menoc. conf. 1. n. 168. Rot. dec. 587. n. 12. part. 4n. 3. & dec. 136. n. 4. p. 11. rec.

Denique nec urgent argumenta deducta ex regula text. in l. cum avus ff. de condit. & demonstrat. in l. cum acutissimi C. de fiduciis, quoniam illa vindicta fibi locum in ultimis voluntibus, in quibus ad favorem proximiorum quandoque suppleri solent, supremo iudicio defunctorum: non autem in donatione, aliiisque contra dictis inter vivos, in quibus attendit nec admittuntur contrarie presumptions, & conjecture, immo nec etiam ipsorummet donationum declarationes, ut per Tex. in l. perfecta C. de donat. que sub modo dictum fuit in se relevante, et in d. Decembri 1691. s. Denique nec obstat, cor. me.

Et ita resolutum fuit utraque parte acriter informantur.

REVERENDISS. D. UR SINO DECANO.

Romana Donationis, seu primogeniture De Aldobrandinis.

LXXX. 10 Junii 1697.

Presentis decisionis argumentum ad est in precedenti de cessione.

I. D. S. U. M. M. A. R. I. U. M.
Donatio est in sui proprietate actus abdicatus largitatis, seu verius de depositione.

2. Un bona donata ad Donantem revertantur, pactione exigitur expressum, alias jure transmissionis, et Legis ministerio ad heredes pervenerint.

3. Idque procedit in quibuscumque donationibus.

4. Ut donationem suum communale prosequatur effectum abdicationis, non requiritur ratio, vel expressa heredum comprehensionis, quia heres ultimo votis casu, et fortuna.

5. Sic comprehendit in donatione, si extaret, capr. ex vi comprehensionis, ita heredes etiam non nominatis capiunt iure transmisso, et simplicis ministerio, et operatione legis.

Mantissa Decisio II. Lib. VII.

- 6 Si sit Donatio facta Titio tantum, & ejus Descendentibus tantum, & sic cum dictiobus limitatiobus indicantibus ad oculum donationem ex volito contrahentium non excedere personam Titii, adhuc tamen, si non fuerit adjectum patrum reverstrom, & cogitatum de exclusione heredum Titii in donatione non comprehensorum, ex mortuo sine descenditibus, rea donata non revertitur ad donatorem, sed transire ad heredes Donatarii uti venientes fortuit, & tanquam Donatarii successores, non tanquam vocati, & in donatione comprehensos.
- 7 Donatio pura, & irrevocabilis differt a conditionali quondam transmitione ad heredes, aut in conditionali non sit transmissio.
- 8 Ad d. effectum etiam contradistinguitur donatio facta titulo precario, vel pro simplici usu, vel levitate usu.
- 9 In Legatis, & fidicomiis, vel similiis dispositiobibus per ultimam voluntatem, ad vitam aliquius conceperit, heredes deficitis personae contemplari venire non posse.
- 10 Contraria tamen militat in donationibus parvis, & irrevocabilibus, ad vitam aliquius stipulans, nisi ponatur p. item reverendum. §. num. 11.
- 11 Dispositio textus in l. cum aucti. ff. de condic. & demonstr. locum non habet in donationibus, in quibus sponstrari presumpta voluntas desumpta ex verisimili, ex alia donatione mutante ratione, & de irrevocabilibus deflesterunt in revocabiles.
- 12 Donations parte nec ex deficiency personae, contemplatarum, neque ex cessatione causa finali resolutarum, sed bona donata ad heredes Donatarii transmittuntur.
- 13 No bona donata ad heredes donatorem, vel ad ipsum donatorem revertantur, non requiriuntur, quod heredes donatarii compleantur, sed sufficiunt, quod illorum facta non sit exclusio.
- 14 In donationibus dicto ad vitam naturalem tantum non importat pacium reverendum, nec operatus, quod per obitum Donatarii bona donata ad Donatorem revertantur, sed transmittuntur ad heredes donatarii.
- 15 Dictiones limitativa in donationibus puris consentanea ad explicandum personam contrahentem non ad insitandam contractum, & dicuntur sicut demonstrativae, non taxativae: hec enim est differentia inter materias indifferentes, & alias de sua natura perpetuas, & transmissibilis ad heredes.
- 16 In donationibus ubi adeo acceptatio pro heredibus etiam si donationis verba sunt personalissima, vel restrictiva, adhuc transmissio non excludit favore heredum, de quibus mentio in Texto, in l. quis arguit, ff. final. Cod. de donat. ubi determinatur. Non ita est dum inter se, sed etiam cum successores 2 redire compulsi non tantum si, in quoniam donatio facta, sed etiam eorum heredibus - & ampliative nota Glor. ibidem in verbis casibus, si postea subfingitur hoc procedere in quibuscumque donationibus, & concordat alter Textus literalis in leg. prima. S. igitur, ff. eadem, & ultra concordantes allegatos in Texto, que confirmatur ff. Non obstat, dictum fuit in dec. 434. n. 3. part. 13. rec. & in Romana, seu Feretra donationis 16. Junii 1690. coram bon. me. Emerix 27. Aprilis 1693. utrobius quo primam namque, coram R. P. Domino meo Muto, & in aliis Romanis donationis de Gavottis 27. Aprilis 1693. ff. adhuc, coram bo. mem. Benincasa.
- 17 Ideo, ut donatio prosequatur suum connaturale effectum abdicacionis, non requiretur tacita, vel expressa, comprehensio pro heredum, quia heres ultimi venit causa, & fortuna, ut per Text. in leg. & p. sic. ff. de legit. 3. rotat Bartoli. ibidem, & quemadmodum ulteriores donatarii, vel comprehensio, si extaret, caperent ex vi comprehensionis; 4 ita heredes etiam non nominati capiunt iure transmissio, & simplici ministerio, & operatione legis, ut ad propotum adnotant Altimar, ad Rovit, conf. 15. n. 2. Carol. Anton. de Luca, p. 1. tractatum de l. legal. rom. 1. resp. 1. sub n. 5. ff. in alis casibus verbo, exterum, Novar. quas foren. part. 1. question. 67. 5 n. 6. verific. His tamen non obstantibus, & in puncto, ita arguendo laudato Text. in l. quis arguit, firmavit Rota coram Card. Celf. dec. 294. num. 9. & 10.
- Et in praeiota theoria sequuntur pro altero ex effectibus abdicacionis donationis pura, & inter vivos, communiter notatum habemus apud DD. quod si donatio sit facta Titio tantum, & sic cum distinctionibus limitatiobus indicantibus ad oculum donationem ex volito contrahentium non excedere personam Titii, adhuc tamen, si non fuerit adjectum pactum reverendum, & cogitatum de exclusione heredum Titii in donatione non comprehensorum, ex mortuo sine descenditibus, rea donata non revertitur ad donatorem, sed transire ad heredes donatarii uti venientes fortuit, & tanquam in donatione vocatos, sed uti venientes fortuit, & tanquam successores.
- 18 Donatio facta Titio tantum, & ejus Descendentibus tantum, & sic cum dictiobus limitatiobus indicantibus ad oculum donationem ex volito contrahentium non excedere personam Titii, adhuc tamen, si non fuerit adjectum pactum reverendum, & cogitatum de exclusione heredum Titii in donatione non comprehensorum, ex mortuo sine descenditibus, rea donata non revertitur ad donatorem, sed transire ad heredes Donatarii uti venientes fortuit, & tanquam successores.
- 19 In Legatis, & fidicomiis, vel similiis dispositiobibus per ultimam voluntatem, ad vitam aliquius conceperit, heredes deficitis personae contemplari venire non posse.
- 20 Contraria tamen militat in donationibus parvis, & irrevocabilibus, ad vitam aliquius stipulans, nisi ponatur p. item reverendum. §. num. 11.
- 21 Dispositio textus in l. cum aucti. ff. de condic. & demonstr. locum non habet in donationibus, in quibus sponstrari presumpta voluntas desumpta ex verisimili, ex alia donatione mutante ratione, & de irrevocabilibus deflesterunt in revocabiles.
- 22 Donations parte nec ex deficiency personae, contemplatarum, neque ex cessatione causa finali resolutarum, sed bona donata ad heredes Donatarii transmittuntur.
- 23 Voluntas & intentio Testatoris bene etiam deducitur ex folia credulitate, vel actu nullo.
- 24 Dicitur alii: ex implicatione similium,
- 25 Asquiparatornam cadem debet esse disciplina.
- 26 Successio prepostum alios eadem etiame precessisse.
- 27 Donatio aliqui, & successio aliqui facta, ut dicuntur donationes, quorū Personae contemplare, in propria tamen, non autem proprie, ita ut secundum Donatarium dicatur primus succedere per fidicominis.
- 28 Hinc sit, quod donatio dicatur diversa Jure oblique, non autem Iure directo, & n. 29.

DECISIO II.

R. Enovata hodie coram me suscepto in locum, & gradum bo. mem. Emerix Decani disputatione jampidem coram eo excusat, & resoluta sub die 6. Aprilis anni praeferiti, an nempe Donatio, seu Primogenitura, per contracrum à quinque fratribus nobilissime Familia Aldobrandino mutuo stipulata, ac verius a quatuor ex illis expedita, favore Principis Io. Georgii, sub his verbis - Omnes ipsi Illustrissimi Sc. irrevocabiliter.

Super Mat. de Donationibus, &c.

- titii, qui per donationem irrevocabiliter quæsivit dominium, ut in puncto est celebris decisio unica per totum, & n. 6. 6. denora, coram Achille de Graffis, & aliis relatis comprobant prima causa decisio. Neque in contrarium, ver. Et in fortioribus, quibus addi potest Carol. Ant. de Luca p. 1. tract. de l. legal. rot. 1. resp. 1. n. 2. & in animadversa ad Grat. discept. 568. n. 2.
- 7 Et hoc specialiter est in donationibus puris, & irrevocabili bus, ad differentiam conditionalium, de quibus loquitur Rota coram Merlino dec. 664. sub n. 29. ver. Vel quando, & dec. 9. p. 8 ritter n. 39. p. 7. rec. & ad contradictionem tam concordem titulum preclaro factum, de quibus in l. cura precar. 12. p. 1. precar. ubi glo. bene exemplificat, quam earum, quae pro simplici usu stipulata, super quae sunt fuit textus in l. Luctus 37. ff. de seruosis, rustic. pred. & cap. Nuper de don. vir. & uxori & denique ad notarium dissimilitudinem, quae intercedit inter donationes puras, & legata, & fideicomissa, vel similiis dispositiobibus factas per ultimam voluntatem, vel causa mortis, quia licet in legatis, & fideicomissa ad vitam aliquius conceperit, heredes deficitis personae contemplari venire non possunt, qui legatus, vel fideicomissa confiderantur, non uti perpetua, sed tanquam mere personalia, sicut non transmissibilia extra personas vocatas, juxta Texturn aperatum in leg. Illud 26. Cod. de legit. in his terminis exornatum a Bellon. de iure accredit. cap. 7. quaq. 19. m. 6. 1. & seqq. & a Rota in Senegalium legatis coram Man. tate, utr. eius impedit. dec. 29. contrarium tamen militat in donationibus puris, & irrevocabili bus, quia in illis confidetur per sona contrahebitis stipulatio connotata fuit dissimilitudinis, illa censetur adiecta ad explicandum per sonam contrahentis, non ad limitandum contrarium, ita ut apposite dicantur demonstrativa, & non taxativa, ut ex Textu litterali in l. si necessarias 8. ff. de vendendo pignore, ff. de pignor. action. ubi postquam Pompon. defi. 16 nivit, sed eis creditoris dumtaxat persona fuerit comprehendens, etiam hanc eius iure vendit, si nihil in contrarium actum est? Gloss. ibidem apposita nota: cum enim patrum dirigatur in personam regis id est, ut si personale, sed ut demonstretur persona, cum qua sit & apparet dissimilitudo inter materias indifferentes, & alias de sui natura perpetuas, & transmissibilis ad heredem, firmavit in Rota dec. 371. nn. 11 & seqq. & signatur numer. 23. part. 11. recent. ubi quod dictiones personales censetur apposita demonstrativa potius quam taxativa, & relatis contradictionibus apud Priori. dec. 422. num. 3 ad 7.
- Idque positum urgere DD. visum est, iterum per sona contrahebitis contextu, etenim in primis patuit per Joannem Georgium acceptatio donationem non solum pro & comprehensio in ea, sed etiam pro omnibus quorum inter, & inter se poterit quomodolibet in futurum; que vera cum referri non possunt, nisi ad ipsos heredes Joan. Georgii, & quia respetu vocabrum adest peculiaris, & contradictionis acceptatio, exinde subintendat fatis nota, & admittit propositione, quod data acceptatione, & stipulatio pro heredibus, etiam si donationis verba sint personalissima, vel restringit, adhuc transmissio non excludat favore heredum, de quibus mentio facta est, ut explicatur Alciat. Antenq. contraria opinio in confil. 151. lib. 5. ubi tenet, quod facta mentione heredum transit ad eos donatio, etiā concepta pro Petro sua vita durante, & reprobat, seu explicato Alciat. Rota respon. 1. num. 6. de tamen. Zanchi in leg. heredum mei, §. cum ita part. 4. num. 18. & 19. & 157. Carol. Ant. de Luca de linea legal. par. 1. resp. 17. 1. num. 6. & late Rota dec. 142. num. 8. p. 4. rom. 1. rec.
- Nec in praesenti ambigi potest mentionem habitam fuisse de heredibus, quia cum primò donatio facta fuerit Joh. Georgio pro se, & aliis infra dicendi in praesenti donatione vocatis, & comprehensio, & subinde omnibus quorum interest, intererit, vel interesse poterit quomodolibet in futurum, sub his potestem verbis per aquipollens censetur stipulatio pro heredibus, quia præter comprehensio in donatione, & primogenitura, mentio interesse habentem quomodolibet, & in futurum, verificari non poterat nisi in foliis heredibus donatarii, juxta ea, quae traduntur de Marcarb. confil. 1. num. 6. & 126. Currell. de donat. dif. 1. special. 24. num. 15. ver. per qua verba l. 1. Rota dec. 273. num. 6. & seqq. l. 3. cor. Puto dec. 587. nn. 3. p. 9. dec. 230. n. 7. p. 14. dec. 261. num. 6. part. 16. recent. & in Romana donationis de Gavotti 12. Maii 1690. §. quam eriam, cor. bo. mem. Emerix.
- Cum ergo in hypothesi ex verbis praenotatis in principio dubitari non valeat, nos versari in donatione pura, irrevocabili, & clausulis effrenatisimis concepta, que iuxta sui naturalem proprietatem est perpetua, & transitoria ad heredes, licet illorum nomen fuerit omisum, cum sufficiat non esse nominatum exclusum, aut non cautum de reversione ad comedendum donatorem, ut bene Rota coram Priolo dec. 381. n. 3. & dec. 422. num. 3. em. seqq. dec. 255. n. 1. cor. Alexandre VIII. & in dicta Aculana Parochialis 4. Junii 1684. §. Quo vero coram bon. me. Benincasa; illa refringi non valuit aut hodie iterum inculcat præventionis temporis ad vitam Principis Joannis Georgii, ibi: eius vita naturalis durante - quasi
- Decis. ad Theatr. de Luca Vol. III.

d. decisio. 273, numer. 6. & sequent, lib. 3. coram Puteo.

Secundo collimat ad aliumptum, quod verba, tempus praeferuntur designantia, apposita fuerint demonstrativa, & non narrative, quia in casu post mortem primi donatarii sunt vocati, & subsistunt utrum cum ordine primogeniturn, & perpera. Ideo mentio vite primi donatarii habita in contractu non censetur adjecta ad limitandum donationem, camque facientiam temporalem, sed in gratiam substitutorum, & vocatorum subsequenter, ac ad in dicendum gravamen restitutio post mortem primi donatarii, ut optime explicat Text. in fin. de usq. ncl. earum rerum, que uero conunsumuntur, & probant iusto calamo relati DD. in prima casu decisione §. Primitus autem foris.

Admirabantur defensores Duci filii veritatem hujus propositionis in abfracto, sed illam contendebant applicari themati presentis controversie, ex quo negabant Joannem Georgium gravatum fuisse restituere primogenitum subinde vocatis, id potissimum argendo, ex quo vocatio primogeniti stipula fuit per viam novae donationis, concepta verbis directis, ibi - donavit, cessit, concepit, ac transfluit - quae sine impropriatione, & violatione littere interpretari non valent, ut importet gravamen restitutio, cum potius aperte sint novam directam vocationem à prima totaliter independenter importare.

Verum retenta regula, quod data contraria voluntate contrahentia verba directe obliquantur, & inducent gravamen restitutio, si non ex vi verborum, ex volito ramen disponentium.

A flingulis contractus partibus eliciebatur, Joan. Georgium gravatum fuisse restituere aliis successivis vocatis. Primo etenim deprehendit ex illis verbis sub lit. N. Instrumenti primogeniture, ibi - & deinde post illius mortem quam docuimus supervenientem, quae important compendiolum completem fideicommissariam, vñl. I. Centurio, ff. de uita & pñpil. cum aliis per Peregr. de fideicom. art. 4. sub nr. 19.

Secondo, ei fuit prohibita detractione Trebellianica, & Falcidie, ut instrumento donationis littera geminata D. Unde cum Trebellianica non derur, nisi in premium restitutio, arguit proinde illius prohibito, fuisse ipsi donata bona cum onere restitutio subsequenter vocatis, ut inferunt Urceol. consilior. foren. 38, num. 14. & plus, seqq. sanguinis num. 22. & 23. & Rota dec. 400, numer. 1. & 2. part. 14. recent. & in Romana bonorum 28. Februario 1595. Tum etiam, coram R. P. D. Molines.

Nec urget ponderatio, quod prohibito detractionum miseri in genere subalterante, una censeatur esse receptio, atque vocatio, licet in speciebus subalternis, tot confidetur donationes, quorū persona, & gradus, non ad exclusum gravamen restitutorum, sed ut quicunque ex vocatis veniat iure directo in unoquaque gradu, non autem iure transmissio, ita ut primo gradu excludo veniat sequens iure suo, & donatio in precedenti gradu jam consumpta, in sequenti tamquam nova incipiat, ac infaustetur, seu sicut principaliter de per se, it ex Andr. de Ifern. in cap. imperial. §. 28

Præterea Ducatus num. 38. colum. final. verific. confutat plures donationes de prohibita fideicommissione, Federic. & Caffren. in leg. final. in princip. Codice de legat. et consil. 164. num. ... verific. applicando igitur ad casum nostrum volum. 2. tenuerit Gratian. disceptat. foren. 751. num. 23. & disceptat. 247. num. 10. Molin. de primogeniti. dicto lib. 1. cap. 1. numer. 17. Giurba de successione. feud. §. 2. Glosa 13. num. 181. & Rota in Famigerata Viterbiensi. Calstrorum coram Coccino dec. 1788. num. 43. & seq. & in eius Conformatio 2121. §. 52. 53. ubi latè concord.

Ita etiam magistratiter distinguunt glossi, in leg. Servo alieno 116. §. si quis à primo, ff. de legat. & fd. primo ubi postquam figuravit causum duorum equaliter institutorum, ibi - institutio mibi heredem primum nomine, & postea institutio secundum, & à 29 primo legavi Tizio Centurio, & a secundo legavi 200. eidem Tizio, postea ita dixi, quælegat reliqui, præstari volo, certe videlicet tercera. Contrarium firmat dato gravamine substitutio, & per fideicommissum, ibi - Secus autem est in isto alio casu, institutio mibi heredem filium meum impuberem, ab eo legato reliqui eidem substitui Stichum, & ab eo substituo ita reponit. Idemque firmat Bart. ibidem distinguis inter substitutio, vulgarem, & pupillarem. Quapropter cum in casu fatus superque probatum habeamus donationes non fuisse diversas iure directo, sed tantum iure obliquo, & definitio gravaminis in diversis personis, & gradibus mandari, duplicitas dispositionis considerabilis non est, nisi ad diversificantur ius vocatorum quoad iura fideicommissaria, non vero, ut vocatio unius proprie censetur nova, & independens ab alia, ut nuper ex autoritate relativis firmatum sit.

Demum incaelestis argumentum, ex quo omnibus provisionibus in erectione primogeniture demandatis, Joannes Georgius consideratus fuit una simili cum aliis primogenitis successive vocatis, & omnes equiparati tunc quoad honores, quam quoad onera, unde sicuti controverti non valat, quod aliis successore invitatuerunt sub titulo primogeniture, & gravamine restitutorio, ita pariformiter invi-

tatus, ac gravatus censerter debet Joannes Georgius ad hoc ut æquatorum cadem sit ratio, & disciplina, ad monum. Text. in leg. 1. ff. de legat. 1. Bero. consil. 27. num. 3. lib. 1. Surd. conf. 384. num. 22. Marc. Ant. variar. refol. lib. 3. ref. 15. num. 10. & Card. de Lyc. de empib. dict. 50. num. 7. in fine.

In quorum omnibus corroboracionem addi potest, quod veniente casu, quod Joannes Georgius deceaserit sine filiis masculis, voluerunt donantes quod succederet Princeps Hippolytus per ea spectabilia verba in instrumento primogeniture sub litter. R. recensita, ibi - sen ipso Joanne Georgio sine descendente predicta deficiente, in casris, bonis, & iuribus donatis, sucesceret Hippolytus illius Germanus frater. Quamobrem ut Hippolytus aliqui possit succederet, necesse est Joanne Georgium in eadem primogenitura præcessere, ut ex fideicommissu successor est Hippolytus, ad tradit. per Vafquez de success. precess. in prefato num. 9. Giurb. de feud. 15. §. 2. num. 10. 26 Torr. de fucc. in primogen. Italiæ part. cap. 1. num. 3.

Data autem gravamine restitutio in Joanne Georgio primo donatario, inutiliter remaneat questionis hodie deno exigitata a scribentibus pro Duci filia super dualitate, seu duplicitate donationum, quarum alteram concepientibz premitat ad tempus vita Joannis Georgii, aliare vero conditionale pro eius filio primogenito, si supererit, quoniam præter cetera argumenta in præterita causa decisione late expensa, contra appositorum hanc dualitatem, hoc unum hodie sufficit ad effectum, de quo agitur, quod prima donatio, seu prima illius pars continue gravamen restitutio favor comprehensum in posteriori donationis parte ad hoc, ut etiam subfertile dualitate excludi minime valeat successio per viam fideicommissi, quia in his terminis duplexitas consideratur tantum improprie, hoc est, tot eti donationes, quot sunt personæ, seu gradus contemplati, ad hoc, ut secundus donatarius seu substitutus non veniat ex iure sibi per primum transmissio, sed independenter ex persona propria, ex ea providentia donantium, non autem ad hoc, ut secundus donatarius, seu substitutus, non dicatur primo succedere per viam fideicommissi, & sic duz, vel plures considerantur, non autem una continens sub fe plures personæ, & donationes, per quas unus autem succedit per fideicommissum, ut bene femeſtipum declarat Bald. in 27 consil. 374. verific. sed contrarium videtur, & clariss. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 1. numer. 17. ibi - quoniam improprie restitutio tot donationes, vel substitutio.

Quodammodo dato originario gravamine per fideicommissum in generis subalterante, una censeatur esse receptio, atque vocatio, licet in speciebus subalternis, tot confidetur donationes, quorū persona, & gradus, non ad exclusum gravamen restitutorum, sed ut quicunque ex vocatis veniat iure directo in unoquaque gradu, non autem iure transmissio, ita ut primo gradu excludo veniat sequens iure suo, & donatio in precedenti gradu jam consumpta, in sequenti tamquam nova incipiat, ac infaustetur, seu sicut principaliter de per se, it ex Andr. de Ifern. in cap. imperial. §. 28

Præterea Ducatus num. 38. colum. final. verific. confutat plures donationes de prohibita fideicommissione, Federic. & Caffren. in leg. final. in princip. Codice de legat. et consil. 164. num. ... verific. applicando igitur ad casum nostrum volum. 2. tenuerit Gratian. disceptat. foren. 751. num. 23. & disceptat. 247. num. 10. Molin. de primogeniti. dicto lib. 1. cap. 1. numer. 17. Giurba de successione. feud. §. 2. Glosa 13. num. 181. & Rota in Famigerata Viterbiensi. Calstrorum coram Coccino dec. 1788. num. 43. & seq. & in eius Conformatio 2121. §. 52. 53. ubi latè concord.

Ita etiam magistratiter distinguunt glossi, in leg. Servo alieno 116. §. si quis à primo, ff. de legat. & fd. primo ubi postquam figuravit causum duorum equaliter institutorum, ibi - institutio mibi heredem primum nomine, & postea institutio secundum, & à 29 primo legavi Tizio Centurio, & a secundo legavi 200. eidem Tizio, postea ita dixi, quælegat reliqui, præstari volo, certe videlicet tercera. Contrarium firmat dato gravamine substitutio, & per fideicommissum, ibi - Secus autem est in isto alio casu, institutio mibi heredem filium meum impuberem, ab eo legato reliqui eidem substitui Stichum, & ab eo substituo ita reponit. Idemque firmat Bart. ibidem distinguis inter substitutio, vulgarem, & pupillarem. Quapropter cum in casu fatus superque probatum habeamus donationes non fuisse diversas iure directo, sed tantum iure obliquo, & definitio gravaminis in diversis personis, & gradibus mandari, duplicitas dispositionis considerabilis non est, nisi ad diversificantur ius vocatorum quoad iura fideicommissaria, non vero, ut vocatio unius proprie censetur nova, & independens ab alia, ut nuper ex autoritate relativis firmatum sit.

Ita etiam magistratiter distinguunt glossi, in leg. Servo alieno 116. §. si quis à primo, ff. de legat. & fd. primo ubi postquam figuravit causum duorum equaliter institutorum, ibi - institutio mibi heredem primum nomine, & postea institutio secundum, & à 29 primo legavi Tizio Centurio, & a secundo legavi 200. eidem Tizio, postea ita dixi, quælegat reliqui, præstari volo, certe videlicet tercera. Contrarium firmat dato gravamine substitutio, & per fideicommissum, ibi - Secus autem est in isto alio casu, institutio mibi heredem filium meum impuberem, ab eo legato reliqui eidem substitui Stichum, & ab eo substituo ita reponit. Idemque firmat Bart. ibidem distinguis inter substitutio, vulgarem, & pupillarem. Quapropter cum in casu fatus superque probatum habeamus donationes non fuisse diversas iure directo, sed tantum iure obliquo, & definitio gravaminis in diversis personis, & gradibus mandari, duplicitas dispositionis considerabilis non est, nisi ad diversificantur ius vocatorum quoad iura fideicommissaria, non vero, ut vocatio unius proprie censetur nova, & independens ab alia, ut nuper ex autoritate relativis firmatum sit.

Ita etiam magistratiter distinguunt glossi, in leg. Servo alieno 116. §. si quis à primo, ff. de legat. & fd. primo ubi postquam figuravit causum duorum equaliter institutorum, ibi - institutio mibi heredem primum nomine, & postea institutio secundum, & à 29 primo legavi Tizio Centurio, & a secundo legavi 200. eidem Tizio, postea ita dixi, quælegat reliqui, præstari volo, certe videlicet tercera. Contrarium firmat dato gravamine substitutio, & per fideicommissum, ibi - Secus autem est in isto alio casu, institutio mibi heredem filium meum impuberem, ab eo legato reliqui eidem substitui Stichum, & ab eo substituo ita reponit. Idemque firmat Bart. ibidem distinguis inter substitutio, vulgarem, & pupillarem. Quapropter cum in casu fatus superque probatum habeamus donationes non fuisse diversas iure directo, sed tantum iure obliquo, & definitio gravaminis in diversis personis, & gradibus mandari, duplicitas dispositionis considerabilis non est, nisi ad diversificantur ius vocatorum quoad iura fideicommissaria, non vero, ut vocatio unius proprie censetur nova, & independens ab alia, ut nuper ex autoritate relativis firmatum sit.

Nec aliquid prævaluit apud DD. exaggerata observantia defumpa, ex quo de ille annis donatis dispositio Ioan. Georgius, nec non etiam Cardinalis Hippolytus, qui non potuifit disponere, nisi cum suppositio donationis resolute, & portionis sua ad se reverte, ut dicitur in Romana primogeniture de Aldobrand. 20. Junii 1687. §. Concurrer, pariter cor. me.

Animadverbant siquidem DD. quod ex predictis elicitur portio contraria obseruantia, non enim quicquid predicatorum dispositio de portione sua, sed uterque de omnibus in donatione comprehensum, nempe Princeps lo. Georgius dispositio de integris, bonis donatis idem, fecit Card. Hippolytus & tamen data resolutionis donationis, ad unumquem; reverteretur portio propria, & neuter potuifit de omnibus disponere. Imo Cardinalis Hippolytus idem dispositio de integris, qui defunctus petit Ioann. Jacobus Bonnetus filius prefat Marii declarari ad sui favorem purificatione tunc fidelis commissum pro medietate tangente ad Georgium, & lite in Nunciatura Taurinica agitata, & prosequira à Dominico filio d. Ioannis Iacoboi interim vita fuchi, reportavit sententiam immisionis in possessionem medietatis Capis pro indiviso cum PP. Conventualibus Sancti Francisci, que sententia fuit ab A. C. confirmata in parte dante immisionem, & reformata in alia qua declarauit erat competere pro indiviso. Devoluta postea coram me appellationis causa, de diuini. An diu in Dominico fit donum à immisione, & dandam DD. dixerunt.

Concurrit quippe vita sunt omnia extrema necessaria in hoc iudicio, nimirum testamentum non abolitum, nec cancellatum, in quo defecit Georgio, & Catharina, vel Joanne Maria sine prole, substituta est Maria, & postea eius filii, qualis est Joannes Iacobus, ex cuius persona venit Dominicus filius, utrumque predictorum Georgii, et Ioanni. Maria, antiqua possessio testatoris, & modernariorum conventionum, quibus ita libenter immisum deneganda non venit, i. decis. 312. numer. 1. coram Merlini, decis. 122. num. 2. part. 16. & alibi passim.

Non obstat, quod conditio illa apposita Catharina, seu Joanne Maria, si deceaserit sine filiis, purificata non remaneret, cum Monasterium succedit loco filii, & faciat deficere conditionem si fine filii, Auctori, nisi regat, §. ad 2 Trebellianum, quoniam Joannes Maria Ermafroditæ numquam emissa solem profectionem in religione, sed solum deuotio deitioris habuita est. S. Franciscus ideoque monasterium non potest prætendere defecutum conditionis, cum dispositio d. text. procedat in professo, & vivente in monasterio, non in alio non professo, & habitum solum Religiosi deferentibus. Marc. Cort. var. fol. 3. ca. 21. nn. 32.

Quod autem Joannes Maria non fuerit professus, patet ex confessio PP. capitulariter congregatis emissa in positibz, qui profuerunt professionem dicit. Joannes Maria fuisse annulata ab duplicitate sexus, nec non ex donatione ab eodem facta monasterio, ac inquit Monachus, neccesarium non erat dicto monasterio acquirere per viam donationis, dum ipso jure succedebat in omnibus bonis, & iuribus professi, l. Deo Nobis, §. Hoc statim, C. de Episc. & Cler. 4 Buratt. decis. 639. n. 14. decis. 153. n. 2. part. 16. & ipse actus donationis præsumptus in d. Ioanne statim liberum, & facultatem, alii autem Monachus non potuerit donare, Amb. ingriff. Codic. de seru. Fanti. Eccles. d. Deo nobis, cap. 1. cum Monasterio de statu Monach. Can. non dicitur 12. quæstio prima, Tumbat. de Jur. Abbatis, titul. 2. disputat. 22. quæstio nona per Profess.

Quod autem Joannes Maria non fuerit professus, patet ex confessio PP. capitulariter congregatis emissa in positibz, qui profuerunt professionem dicit. Joannes Maria fuisse annulata ab duplicitate sexus, nec non ex donatione ab eodem facta monasterio, ac inquit Monachus, neccesarium non erat dicto monasterio acquirere per viam donationis, dum ipso jure succedebat in omnibus bonis, & iuribus professi, l. Deo Nobis, §. Hoc statim, C. de Episc. & Cler. 4 Buratt. decis. 639. n. 14. decis. 153. n. 2. part. 16. & ipse actus donationis præsumptus in d. Ioanne statim liberum, & facultatem, alii autem Monachus non potuerit donare, Amb. ingriff. Codic. de seru. Fanti. Eccles. d. Deo nobis, cap. 1. cum Monasterio de statu Monach. Can. non dicitur 12. quæstio prima, Tumbat. de Jur. Abbatis, titul. 2. disputat. 22. quæstio nona per Profess.

Monachus nequit donare.

Hanc contraversiæ precepto de assumptu nomen, & insignia familiæ, perdit emolumentum.

7 Quæstio tamen datu non repertatur cohæres, aut substitutus, restitutor in simplex constitutum.

8 Ubi sit ordinatum fideicommissum in casu alienationis favore eiusdem persona usitate in fideicommissu in casu obitum factu loco fideicommissi alienationis, non inde expravio illud in casu mortis, cum purificatio unius non excludat purificatio, non alterius, & vocatus post obitum gravatus vindicare potest bona alienata contra preceptum Testatoris, non solum ab habente casam ab herede gravato, verum etiam ab ipso vocato.

9 Deficationes remanent illiquid, si creditor illarum fructus, percepit.

10 Non datu transmissio iurius admodum, nisi in hereditate patris.

D E C I S I O N I I I .

I 16 ultimo cum quo deceaserit Testamento, condito anno 1615, Michael Mora institutus equi portiobus universales hæredes Marianus eius filiam, & Georgium Dominicum ex Bernardina altera filia prædelecta neporum, cui Georgio sine filiis decedenti substituit Catharinam Marianam ipse. Decis. ad Theat. de Luca Vol. III.

122. n. 5. verific. quinim? lib. 2. Par. Com. fol. 70. n. 8. lib. 3. Peregrian. 122. n. 5. verific. quinim? lib. 2. Par. Com. fol. 70. n. 8. lib. 3. Peregrian. 122. n. 5. verific. quinim? lib. 2. Par. Com. fol. 70. n. 8. lib. 3. Peregrian. 122. n. 5. verific. quinim? lib. 2. Par. Com. fol. 70. n. 8. lib. 3. Peregrian. 122. n. 5. verific. quinim? lib. 2. Par. Com. fol. 70. n. 8. lib. 3. Peregrian.